

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisbvirgensis

Continens Primordia Christianæ Religionis Per Boiariam Et Loca quædam vicina; Catalogum videlicet & ordinariam successionem Archiepiscoporum Salisburgensium, & Coëpiscoporum, Frisingensium, Ratisponensium, Patauiensium, ac Brixinensium

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Diploma confirmationis per Arnulfum Imp. factae, cuius hic fit mentio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13553

Diploma confirmationis per Arnulfum Imp. factæ, cuius hic fit mentio. ff.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Arnolfus diuinâ fauente clemenciâ Imperator Augustus. Si liberalitatis nostræ munere locis Deo dicatis quiddam beneficij conferimus & necessitates ecclesiasticas, ac petitiones seruatorum Dei, nostro releuamus iuuamine, atque Imperiali tuemur munimine, Id nobis ad mortalem vitam transigendam temporaliter, & ad æternam felicitatem obtinendam profuturum liquidò credimus. Quapropter comperiat omniū fidelium nostrorum, præsentium scilicet & futurorum, industria, quod Wichingus Pataviens. Ecclesiæ præsul venerandus, obtulit nobis auctoritates immunitatum præ recordationis Caroli atque Ludouici, serenissimorum videlicet Imperatorum, in quibus continebatur insertum, qualiter ipsi prædictam sedem (quam Vinilo quondam sanctæ Laureacen. Ecclesiæ Archiepiscopus, post excidium & miserabilem Barbarorum deuastationem eiusdem Laureacen. ecclesiæ, nusquam alibi inuentâ suæ tuitionis securitate, primus episcopus ait, Otione strenuo Bauarorū Duce concedente, qui etiam Canonicos & Monachos, quos Dei misericordia hostium subtraxerat prædæ in ecclesia, quæ est constructa in honore sancti Stephani prothomartyris Christi, vbi etiam sanctus Valentinus corpore requiescit, reucrenter collocauit) quam verò, cum omnibus ad eam pertinentibus vel aspicientibus, sub immunitatis suæ defensione consistere fecerant, & confirmauerant, vt quicquid ex liberalitate Imperatorum atque Regum siue Ducum, vel cæterorum fidelium, eidem sedi collatum fuerat, perpetuo eius ditione consisteret. Ad hæc etiam & cartulas traditionum, quas prædictus Ottilo & filius eius Tassilo, Duces Bauariorum, ob eiusdem sanctæ Pataviens. ecclesiæ restaurationem vel amplificationem, fecerant obtutibus serenitatis nostræ præferens idem præscriptus Pontifex, in quibus legebatur, quod ipsi prædicti Duces ad eandem sedem areas & mercatum, cum integro theolonia suo, ac Mancipia vtriusque sexus, molendina, piscationes, & vineas, & quicquid in eadē vrbe, vel circa eam, visi sunt in proprium possidere, nihil extra dimittentes, omnia in omnibus sancto Stephano, sanctoq; Valentino iure perenni tenenda tradiderunt. Nos autem diuino amore compuncti, & tam earundem conscriptionum testimonijs, quam etiam prædicti pontificis precibus commoti, piū morē antecessorum nostrorum, videlicet gloriosissimorum Augustorum, exequentes, eandem sedem, cum omnibus sibi subiectis, in simili modo sub nostræ defensionis mundiburdio, & immunitatis nostræ defensione consistere decreuimus, atq; iubemus, vt sicut à prædictis principibus constat eandem sedem sub eorum immunitate hucusq; vigere, ita deinceps sub nostra permaneat defensione, & per hoc nostrum Imperiale præceptum non solum istas immunitates confirmauimus, sed etiam omnium Imperatorum seu Regum sæpè dictæ ecclesiæ nouiter vel antiquitus collata munimus atque renouamus præcepta; & si quicquam adhuc est, quod ex prænominata vrbe Fiscus noster exigere poterit, hoc totum pro luminarijs & necessitatibus eiusdem Ecclesiæ expendendum ipsi quoque tradimus. Et insuper præcipimus, vt in præfata vrbe amodò nullus Iudex publicus, vel quislibet vir ex curiali dignitate, placitum aut comitatum habere præsumat, vel omninò super familiam, vel suburbanos aliqua sæcularia siue iudicialia in eâ xerceat negotia; sed aduocatus atque patronus sanctæ Dei casæ sub ditione illius sedis Episcopi constitutus, quæcunq; illic sunt disponenda, ipse, & non alius, ordinet & examinet. Præterea similiter, iubemus, vt nihilominus quispiam, in ecclesias, & Abbatias, siue cellulas, aut loca, vel agros, seu reliquas possessiones, quas moderno tempore in quibuslibet plagis vel territorijs infra

imperium Regni nostri iuste & legaliter memoratum, tenet vel possidet Monasterium, vel ea quæ deinceps per præcepta Regum vel quorumlibet traditiones fidelium in iure ipsius Monasterij voluerit diuina largitas augeri, temerarie vim, siue usurpationem, aut rapinas, vel pressuram moliri audeat: nec nos, nec ullus successorum nostrorum, deinde munera, aut conuiuia, aut vllum coactum seruitium accipere sataget: & vbiunque verò loca eiusdem Monasterij forestis nostris adiaceant, inde omnia ligna ædificiorum, pastum, & pascua, sine censu, sumant. Prænominatorum itaq; sanctorum negotiatores in aquis & in aruis sine theoloneo vbiq; pergant. Aurifices aut eorum, quoscunque permiserint præfata sedis Antistes, non aliter, quam nostri, omnibus fluminum arenas absq; contradictione vtantur: & penitus nulla iudiciaria persona homines illorum in vilo restringere temptet: Nullus, sicut prædiximus, superioris vel inferioris ordinis Reipublicæ procurator, vel quælibet persona, ad causas tribunicio more audiendas, vel freda exigenda, aut mansiones seu paratas faciendas, parafredos aut fideiussores tollendos, aut homines, tam ingenuos, quam seruos distringendos, vilo modo super terra ipsius Ecclesiæ cõmanentes, nec vllas publicas redhibitiones aut illicitas occasiones requirèdas, exigere conetur; sed liceat memorato pontifici, suisq; successoribus, res prædicti monasterij, cum omnibus sibi subiectis & rebus & hominibus ad se iuste respicientibus, sub tuitionem atq; immunitatis nostræ defensione remotâ totius iudiciariæ potestatis inquietudine, quieto ordine possidere, & regere, & nostro fideliter parere imperio, atq; pro incolumitate nostra, coniungisq; & prolis, seu totius Regni nostri à Deo collati, vnâ cum Canonicis & Monachis sibi subiectis, domini immensam clementiam iugiter exorare delectet. Et vt hæc immunitatis & donationis nostræ auctoritas plenissimam in Christi nomine per cuncta voluentis mundi curricula obtineat stabilitatis firmitudinem, manu propriâ subrus eam confirmauimus, & annuli nostri impressione iussimus insigniri, Signû domini Arnolphi serenissimi Imperatoris Augusti. Engilbero Notarius ad vicè Theodmarij Archicapellani recognoui. Datum quinto Idus Septembris, An. incar. dominicæ DCCCXC VIII.

* Indiæ. prima, An. II. Regis Arnolphi, Imperij autem eius III. Actum Regane-spurck, Regio Pallatio, in Dei nomine feliciter, Amen.

Aliud Diploma. Ces. Arnolphi, super permutatione, &c.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Arnolphus diuina fauente clementia Imperator Augustus. Nouerit igitur omnium fidelium nostrorum, præsentium scilicet & futurorum, industria, quemadmodum nos diuino instinctu admoniti pro quodam prædio in Italia posito, quod dicitur Summus lacus Monasterij Ottinga nuncupati, ad sedem Patauiensis Ecclesiæ iure perpetuo pertinentis, quia longitudine terrarum incommodum earundem Ecclesiarum rectoribus esse videbatur, quandam nostri iuris curtim opportunius eidem Ottingensi Ecclesiæ sitam, quæ vocatur Krote, cum omnibus ad eandem iuste & legitime aspicientibus, in quibuscunque pagis iacentibus, ædificiis, domibus, mancipiis vtriusque sexus, terris, agris, campis, pratis, pascuis, syluis, aquis, aquarumue decursibus, molendinis, viis & inuis, exitibus & redditibus, cultis & incultis, quasitis & inquirendis, cum integritate, exceptis decimationibus vectigalium ad Monasterium sancti Michaelis iuxta lacum MATESEO SITVM IN SVSTENTATIONEM FRATRVM IBIDEM DEO SERVIENTIVM PERTINENTIBVS, pro remedio animæ nostræ parentumque nostrorum imperialique donatione tradidimus. Ipsa verò curtis in Italia, quæ

voca-